

krympe os ikke for ved denne Lejlighed til dette Formaal at udrede den forhøjede Skat. Men vi vente da ogsaa, at vi faa en tilbørlig Medbestemmelsesret over, at Pengene anvendes saaledes, at vi faa et virkeligt, forsvarligt Forsvar, der sætter os i Stand til at hævde en fra alle Sider uan-gribelig Neutralitet.

Madsen-Mygdal: Det er ikke min Hen-sigt at komme ind paa en Behandling af Enkelthederne i de foreliggende Lovfor-slag; den højtærede Forsvarsminister har jo gjort Rede for disse Enkeltheder, og jeg kan i mangt og meget tiltræde, hvad han har sagt. Desuden gaar jeg ud fra, at det høje Ting har gjort sig bekendt med Enkelthederne i de foreliggende Lov-forslag, og det vilde jo altsaa være unyttig Tidsspilde for mig at komme ind derpaa. Det, som jeg har forlangt Ordet for, er for at sige nogle Ord om min Stilling til den foreliggende Sag i det hele taget.

Saa vil jeg begynde med at sige, at jeg er enig med den højtærede Konseils-præsident i, at det er nødvendigt, at der gøres noget alvorligt for at faa indført Forbedringer ved det nuværende Forsvar. Det har jeg været klar over i mange Aar; det havde jeg en levende Følelse af den Gang, jeg gik ind i Forsvarskommissionen, og jeg gik ind i Forsvarskommissionen med et inderligt Ønske om, at det maatte kunne lykkes os at enes om at indføre Forbedringer ved det nuværende Forsvar. Og jeg havde ogsaa Følelsen af, at det var nødvendigt, at vi, hvis der skulde kunne naas et tilfredsstillende Resultat, gjorde Indrømmelser og viste Imødekom-menhed overfor hinanden. Den Opgave, som var os givet ved den Lov, som, saa vidt jeg husker, er enstemmig vedtagen af Rigsdagen, Loven om Forsvarskommissio-nens Nedsættelse, var at tilvejebringe den bedst mulige Ordning af Land- og Søfor-svaret med Neutraliteten som Grundlag og under Hensyn til Statens finansielle Evne til at bære de derved foranledigede øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Ud-gifter. Det var vor Opgave, og jeg har været med til at strække mig meget vidt for at fyldestgøre denne Opgave, for at det kunde lykkes at give et fyldigt Svar paa denne Opgave. Jeg har været med til et Kystforsvar, som jo den højtærede Forsvarsminister for Resten har gjort Rede for, med til at foreslaa et Kystforsvar, der indeholder betydelige Forbedringer udover det nuværende, ikke blot med Hensyn til For-terne her ved København, men ogsaa an-

detsteds. Jeg har været med til at fore-slaa en betydelig Udvidelse af Flaadens Materiel, Torpedomateriel, Materiel til Minespærring og Undervandsbaade. Jeg har været med til at strække mig meget vidt for om muligt at opnaa et Resultat i saa Henseende. Endvidere har jeg været med til at foreslaa almindelig Værne-pligt i det væsentlige genindført, i Over-ensstemmelse for Resten med Venstres Program af 1872. — Men nu er det givet, at naar man i det væsentlige indfører al-mindelig Værnepligt, ville Udgifterne stige. Priserne paa alt muligt ere jo nu ganske andre end for 30 Aar siden. Man kan altsaa ikke paa een Gang forøge den aar-lige Rekrutudskrivning med henved 3,000 Mand og vente Nedgang i Udgifterne, de to Ting kunne ikke forenes, Udgifterne maa stige, ogsaa paa Grund af Prisstignin-gen i det hele. Derfor kom vi i Forsvars-kommissionens Flertal til en Forøgelse af de aarlige Udgifter med henved 2 Mill. Kr. bortset fra Lønningerne. — Den Gang forudsatte vi, at Lønningslovene vilde komme med et Plus senere. Vi forudsatte ganske vist ikke, at de vilde komme med et saa stort Plus, som Tilfældet nu er. Jeg synes nok, at dette Plus er temmelig meget, 7—800,000 Kr., saa vidt jeg kan forstaa, baade til Hær og Flaade. Det skal jeg imidlertid ikke udtale mig videre om. Men altsaa, dette Plus skal lægges til, hvad vi foreslog. Jeg har altsaa været med til at foreslaa en Opgang paa 2 Mill. Kr., og naar vi tage Lønningerne med, bliver det adskilligt mere. Jeg tror, det var forsvarligt. Det, der har været Op-gaven for mit Vedkommende, var at stille Forslag om et Forsvar, som man kunde være tilfreds med baade i Indland og i Udland, som kunde bevise Verden, at vi have Villie til efter Evne at opfylde vor Pligt som neutral Magt. Det var Nr. 1 for mig, Bekostningen var Nr. 2. — Vi kom, som sagt, adskilligt ud over de nu-værende Udgifter, men i Virkeligheden kom vi ikke ud over det, som var Venstres Pro-gram i 1872. Det lyder nemlig ogsaa paa en Forbedring af den bestaaende Ordning, men under stadigt Hensyn til, at de nu-værende store Byrder formindskes. Men de Byrder, vi havde i 1872, var ganske anderledes store, end Tilfældet er nu, det var kolossale Byrder. Det var ikke blot Venstre, der havde et levende Ønske om, at disse Byrder skulde formindskes, men ogsaa Højre havde et levende Ønske om det, hele Landet havde et levende Ønske om, at Byrderne skulde formindskes. Den